

Scénář:

Úvodní znělka

- Vstup Dominika** – Marie Vlachá, rozená Adámková, zažila šťastné dětství, ale brzo poznala, co je to strach.
- Vstup pamětnice**

„Chodívaly jsme s kamarádkou Jindřiškou si hrát na náves na kopeček s ostatními dětmi. V létě jsme si hrály na schovávanou, v zimě se tam sáňkovalo.“

„Taky jsme chodily s kamarádkou na pouť a posvícení do Býště, kde byly houpačky, trhy. Tam jsme si kupovaly štěstíčka.“
- Vstup Sárina** – Školní léta měla velmi pestrá. Navštívila celkem tři různé základní školy.
- Vstup pamětnice**

„Já jsem nastoupila do první třídy obecné školy v Hoděšovicích 1943. A bylo to za války. Do školy chodil můj bratr, o rok výš, který mě tam doprovázel.“

„Já přešla z té obecné školy do měšťanky na Novej Hradec, kde jsme jezdili v létě na kolách, v zimě autobusem.“

„Tam jsem chodila tři roky a ten čtvrtý už se tady zahájila škola v Býšti, tak jsem přešla do školy do Býště. Tady jsem chodila do poslední rok, do deváté třídy.“
- Vstup Filipa** – Jaké byly vzpomínky Marie Vlaché na válečná léta?
- Vstup pamětnice**

„1939 – 1945 byla německá okupace a já byla malá holka, takže ty vzpomínky jsou už hodně vzdálené.“

„Lesy v okolí Hoděšovic se staly úkrytem Rusů, kteří byli zajatí Němci a podařilo se jim utéct.“

„A k večeru, když se stmívalo, tak chodili do těch samot většinou.“

„A k nám domů taky chodili takový jedny a mezi nima byl takovej mladší hoch a menoval se Vasil a říkal mi Mášo.“
- Vstup Lucinky** – Neobešlo se to ani bez ztráty blízkých.
- Vstup pamětnice**

„V Býšti byli ještě Němci, který utíkali a do poslední chvíle stříleli. A taky se ozývala střelba z kostelní věže a bylo hodně mrtvejch z obou stran a tam taky padnul ten Vasil.“
- Vstup Lukáše** – První opravdový strach zažila v brzkém mládí.
- Vstup pamětnice**

„Byly jsme s maminkou v Býšti na hřbitově a zaslechly jsme takovej divnej rámus. A tak přes hřbitovní zeď jsme viděly jak Němci ženou transport lidí. Někteří chudáci neměli ani boty.“

„My jsme teda s maminkou hodně rychle utíkaly, aby nás ty Němci nezahlídlí. A tak tam jsem se bála. Bylo mně tak šest, sedm roků.“
- Vstup Dominika** – Po roce 1948 začalo znárodňování majetku, to velmi ovlivnilo život její rodiny i jí samotné.
- Vstup pamětnice**

„Hrozily jim vysoké tresty a nebo vstoupit do družstva, veškerý majetek dát: koně, krávy, stroje, pole a vstoupit do družstva. A to se stalo. Život se jim úplně změnil, oni všechno zvládli, smířili se, vyrovnali se s tím a museli žít dál.“
- Vstup Sárky** – V jejím životě láska rozhodně nechyběla. Jak poznala Václava Vlachého?
- Vstup pamětnice**

„No...jak jsem poznala manžela.“

„Nevím jak se to stalo, my jsme tam hráli divadlo, v Hoděšovicích. Hrála se tam hra Otec od Jiráka. No a my jsme chodili na ty zkoušky a chodili tam kluci že, ty vesnický hoši a mezi nima byl nákej Václav Vlachý.“

15. Vstup Filipa – Po čtyřech letech si ho Marie Vlachá také vzala.

16. Vstup pamětnice

„Na svatební den se to...jéžiškote. To bylo 22. listopadu, před Kateřinou.“

„A v kostele byl takovej mladej kněz, bylo to u nás v Třebechovicích a on začal: „Dnes do rána byl velký mráz a já bych přál, aby ve vašem životě nebyl nikdy mráz,“ a to si pamatuju dodnes.“

17. **Vstup Lucinky** – Po svatbě prožila celý život v Třebechovicích pod Orebem, kde vychovala dceru Jitku, se kterou žije dodnes. Velkou radost má i ze svého vnuka Pavla, který v současnosti rekonstruuje rodinné sídlo, aby tak pokračoval v rodinné tradici.

Až na vrcholky hor